

Fr.v.: Sanna Jonsson och Monica Andreasson.

Dövföreningen fick besök av ett par bosatt i Tyskland.

Jan Nyström flyttade till ön.

DT besöker Gotlands Dövas Förening

Dövas Tidning gästar Sveriges minsta dövförening: Gotlands Dövas Förening. För drygt tre år sedan blev den återigen aktiv efter att ha varit vilande i nästan sex år. En fråga som väckte gnista och ledde till att föreningen återuppstod var den undermåliga tolktjänsten på ön.

Ordförande Sanna Jonsson är född på Gotland. För ungefär fyra år sedan lämnade hon fastlandet och flyttade tillbaka till ön. I samma veva blev hon och en annan döv, också inflyttad från fastlandet, förfärad när de såg hur begränsad tolktjänsten var. Ett fåtal tolkar arbetade på ön. På andra sidan Östersjön var tolktillgången helt annan.

De från fastlandet konstaterade även att Gotlands Dövas Förening (GDF) hade varit vilande i nästan sex år. Då bestämde de sig för att tillsammans med andra döva på Gotland återuppväcka den.

– Det räckte inte med enskilda privatpersoner om vi skulle slåss för en bättre tolktjänst. Därför måste det finnas en förening som kan föra deras talan mot tolkcentralen, säger Monica Andreasson, kassör.

Dessutom behövde döva gotlänningar en teckenspråkig mötesplats. I januari 2018 fick dövföreningen tillgång till Gråbo Träffpunkt som Röda korset driver i utkanten av Visby. Det gjorde skillnad att ha en egen samlingspunkt. Tidigare hade privata fikaträffar ordnats på stan.

– Det är bra att det finns en dövförening på en liten ö som Gotland. Vi behöver en teckenspråkig mötesplats, den sociala biten är viktig.

I våras slog coronaviruset till med full kraft. GDF blev precis som alla andra verksamheter kraftigt påverkade. Planerade aktiviteter ställdes in. Normalt brukade GDF:s medlemmar träffas varannan lördag. Årsmötet blev uppskjutet från mars till september.

Nu hoppas styrelsen att medlemmarna kan träffas åtminstone en gång i månaden till att börja med under hösten.

Monica Andreasson har tillsammans med styrelsen funderat på hur GDF kan tydliggöra att de inte bara är till för döva utan också för personer som talar svenskt teckenspråk. Behöver föreningsnamnet och/eller stadgarna ändras som ett sätt att bredda sig och få nya medlemmar? Det är något styrelsen tänker ta reda på hos SDR:s föreningssupport.

Nu har Gotlands Dövas Förening 13 medlemmar men väntas få minst två nya till.

Birgitta Rondahl, född på Gotland och bosatt i Tyskland sedan sju år tillbaka, ska flytta tillbaka till ön tillsammans med sin tyska sambo, Steffen Bierstedt, i höst. Hon saknar ön och dess vackra natur, friska luft och omedelbara närhet till havet. Sedan vill hon komma närmare sin familj. En annan anledning är att det är tuffare att vara döv och arbetslös i Tyskland.

En som nyss blivit medlem och flyttat drygt 110 mil från Piteå till Gotland är Jan Nyström. Han har säkert besökt Gute 40-50 gånger de 20 senaste åren. Som han uttrycker det, bestämde han sig för att slutligen följa hjärtat och flytta till ön som han är stormförtjust i.

– Det är lugnt och skönt här, ungefär som i Piteå. Jag älskar naturen här. Det är härligt att exempelvis ta sig fram på en liten trädkantad väg, säger Jan Nyström.

Om framtiden för föreningen säger ordförande Sanna Jonsson:

– Vi ser en viss ljusning i och med att vi får nya medlemmar.

Tolktjänsten har enligt henne tyvärr inte blivit mycket bättre, men föreningen kämpar fortfarande och tänker ta kontakt med Stockholms Dövas Förening för råd och tips. Ingen beredskapstolkning finns på ön ännu.

Många minns fjolårets Dövas dag i Visby som GDF arrangerade. Sanna Jonsson har en uppmaning:

– Dövas dag blev en succé. Vi vill visa att även en liten dövförening kan arrangera. Det är inte omöjligt.

TEXT & FOTO: NICLAS MARTINSSON

Läs tidigare delar i Landet runt-serien på dovastidning.se